

styrelsen . . . opnaas nemlig ikke gennem den nu praktiserede Lighed, men kun derved, at jo tyndere befolket og jo fjernere beliggende en Kreds er fra Hovedstad og Rigsdag, desto færre Stemmer bør der kræves til et Mandat.« Mindretallet foreslog at bevare det nuværende Forhold i Mandatfordelingen ved af de 170 umiddelbart valgte Rigsdagsmedlemmer at tildele Jylland 84, Øerne 58, København 27 og Færøerne 1. Inden for de tre førstnævnte Omraader skulde Forholdstalsvalgmaaden anvendes uden Forbindelse med Valg i Enkeltmandskredse.

2. Det var heller ikke forsøgt at sætte en Stopper for »den *Sammenblanding af den lovgivende og udøvende Magt*, der finder Sted i en Udstrækning som ingen Sinde tidligere, og som uvægerligt betyder en alvorlig Fare for Folkestyrets Anseelse«. Mindretallet foreslog i saa Henseende indsat en Bestemmelse om, at Rigsdagens Medlemmer ud over et Vederlag, hvis Størrelse fastsættes ved Valgloven, ikke maa modtage Godtgørelse for Hverv o. lign., hvortil de vælges af Rigsdagen, bortset fra Dagpenge i særlige Tilfælde.

3. En tilsvarende Brist bestod i, at der ikke i Forslaget sættes ind over for *Sammenblanding af privat og offentlig Virksomhed*. Mindretallet foreslog at raade Bod herpaa ved Optagelse af et Forbud mod, at Forvaltningen overdrager nogen at handle for Statens Regning, naar vedkommende samtidig driver privat Virksomhed inden for samme Omraade.

4. Ogsaa *Anklagemyndighedens forfatningsmæssige Stilling* burde have været taget op til nærmere Undersøgelse, »fordi der i Befolkningen er ved at danne sig den Opfattelse, at der ikke er Lighed for Loven«. Større Sikkerhed for en upartisk Forfølgning af Overtrædelser, der har Forbindelse med politiske Interesser, mente Mindretallet at kunne tilvejebringe ved følgende Affattelse af § 66: »Retsplejen skal steds holdes adskilt fra og Anklagemyndigheden være uafhængig af Forvaltningen. Regler herom fastsættes ved Lov.«

5. *Fristerne ved Folkeafstemning* (jfr. § 60) fandt Mindretallet saa korte, at hele Bestemmelsen ingen praktisk Betydning vilde faa. Der stilledes derfor Ændringsforslag om betydelig Forlængelse af Fristerne (i Stk. 2 til 1 à 1½ Maaned, i Stk. 3 til 2 à 2½ Maaned). Ændringsforslagene gik desuden ud paa at give $\frac{1}{3}$ af Rigsdagens Medlemmer — i Stedet for $\frac{2}{5}$ — Adgang til at kræve Folkeafstemning (Stk. 2) og at give *5 pCt. af Vælgerne* — uden Tilslutning fra Rigsdagsmænd — samme Beføjelse (Stk. 3). Derimod havde Mindretallet opgivet Tanken om en Bemyndigelse for Kongen til at fremkalde Folkeafstemning, da den ikke havde fundet Tilslutning fra anden Side.

6. Man havde ikke skænket den Betydning, *Radiofonien*